

انتقال دانش و فن به کشور عقب نگه داشته شده خود نه تنها وظیفه ملی بلکه وجیبه اخلاقی و دینی نیز است.

نوشته: ع. کریم نوجو

۲ فبروری ۲۰۱۴

پس از جنگ دوم جهانی و تارو مار شدن دستگاه فاشیستی آلمان نازی جهان عملن وارد دو اردوگاه گردید، در راس یکی ایالات متحده آمریکا و کشورهای عضو پیمان ناتو و دیگری به رهبری اتحاد شوروی و کشورهای عضو پیمان وارسا با تمام امکانات اقتصادی، نظامی و سیاسی قرار داشتند. این دو مرجع قدرت جهان جنگ زده را با دنبال نمودن اهداف ماهیتن نوین که خصلت ایدیولوژیک داشت در زیر چتر جنگ سرد در پی برتری های نوین و کسب امتیازات به حساب تزئید اقمار و صدور سرمایه برای وابسته کردن ملت های فقیر و تحکیم مواضع اقتصادی، فرهنگی و نظامی گردیدند. بلوک شرق و اتحاد شوروی با تعقیب راه رشد غیر سرمایه داری یک تعداد کشور هارا در امریکای لاتین، افریقا و آسیا خصوصن شرق میانه کمک های اقتصادی زیر بنایی را تامین نمود که با تغیر دولت های ملی به غیر ملی و فاسد تاثیرات مثبت این کمکها نیز از میان رفت و حتی در بعضی حالات عناصر چپاول گر و فرصت طلب که در دولت نفوذ و مقام داشتند معاملات این زیر بنا ها را به زیان جامعه و مفاد گروهی و شخصی خود سازماندهی نمودند و مشتی از این گروه های فاسد به میلیونر ها و دلال های منطقه مبدل گشته اند. پس به ملاحظه رسید که دکتورین راه رشد غیر سرمایه داری در زیر رهبری دولتهای غیر ملی و دموکراتیک یک تجربه ناکام و نا کار آمد برای جهش های بزرگ اجتماعی و اقتصادی به اثبات رسید. اما در عده از کشور ها که از لحاظ مالی و تخنیکی بیشتر به کشورهای بزرگ صنعتی و پیشرفته وابسته بودند با جذب

سرمایه های هنگفت تحولات تکنالوجیکی و فنی را موفقانه در جوامع خود تطبیق نموده و مینمایند. بزرگ ترین عامل درین انکشاف سریع ایجاد کادر ملی علمی- فنی و فرا گیری پر شتاب فن آوری های زمانه وی و عصری میباشد ، کشورهای جنوب آسیا چون کوریای جنوبی، چین، ویتنام، سنگاپور، مالیزیا و اندینزیا ، هند و بنگاله دیش همین راه را موفقانه طی میکنند. ایران در بسیاری موارد با همه مشکلات ناشی از تحریمها به کشور خود کفا مبدل شده است. همین کشورها دانش و فن را از جوامع پیشرفته و صنعتی مستقیم و غیر مستقیم آموختند و نسلهای جدید را خود شان در یک پروسه ظرفیت سازی آماده مینمایند.

اما با تأسف در میان افغان ها این احساس خود کفایی در عرصه علم و فن آوری خیلی نا چیز و حتی به عوض پدیده های مثبت و ترقی آور ، نا هنجاریها و بعضن اخلاق منفی را با خود انتقال میدهند؛ کمیت زیاد معتادین در شهرهای بزرگ آنهایی اند که از ایران باز گشته اند ، اما استند کسانیکه مهارتهای زراعتی و تخنیکی را به ویژه در ساختمان فرا گرفته و به حیث کار گران ماهر مصروف مشاغل استند.

توقع جامعه از میلیون ها افغان که در اروپا و امریکای شمالی منحیث مهاجر اقامت دارند اینست که ازین فرصت بی نظیر استفاده اعظمی نموده استعداد های خود را در جهت فرا گیری دانش و فن که شرط اساسی پیشرفت و ترقی است بکار اندازند و این دست آورد را سخاوت مندانه به نسلهای فعلی و آینده کشور بلاکشیده خود قرار دهند تا جامعه از نگاه کادر علمی- فنی متکی بخود و راه شتابان ترقی و تعالی را مانند سایر جوامع طی نماید.

فن آوری های جنوب آسیا به شمول چین از برکت باز گشت مهاجرین وطن دوست و دانش آموزان آنها از کشورهای صنعتی و پیشرفته میباشد.

شاد باشید.